

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXIX. évf. 11. szám

2016. november

LITURGIKUS „C” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg ..... oldal.)

1. MINDSZENTEK ÜNNEPE

(szöveg 403-407. old., pref.: 406. old.)

2. HALOTTAK NAPJA

(szöveg 408-411. old., pref.: 40-44. old.)

6. Évközi 32. vasárnap

(szöveg 327-330. old., pref.: 32-35. old.)

13. Évközi 33. vasárnap

(szöveg 331-334. old., pref.: 32-35. old.)

20. KRISZTUS KIRÁLY VASÁRNAPJA

(szöveg 335-342. old., pref.: 338. old.)

27. Advent 1. vasárnapja

ITT KEZDŐDIK AZ „A” ÉV

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapesten:

✠ **Piarista Gimnázium**
Kápolnája, V. kerület,
Budapest, Piarista utca 1.

- november 6., 13., 20. és 27. délután 3 órakor

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órákor?
Miskolc	nov. 13., dec. 11	15.00
Pécs	nov. 6., dec. 4.	14.00
Szombathely	???	15.00
Vác		16.30
Veszprém	nov. 20., dec. 18	15.00

TUDNIVALÓK

Katolikus Hallássérült
Pasztoráció

1052. Budapest, Piarista köz 1.
Tel/fax.: 06 1 266 0529

Ügyfélfogadási időpont:

Hétfőn 10-16-ig

kedden 16-17-ig.

Más időpontban előzetes egyeztetés alapján, a 06 30 523 83 82-es mobilszámon (Faludi Piroska).

ÁDVENT

Idén november 27-én kezdődik az adventi időszak.

Ádvent első vasárnapja egyúttal az egyházi év kezdetét is jelenti. Az ünnep eredete egészen a negyedik századig nyúlik vissza, amikor VII. Gergely pápa elrendelte a négy adventi vasárnap megünneplését.

Az advent szó jelentése eljövétel, a latin Adventus Domini kifejezésből származik. Várjuk az Urat. A katolikus egyházban az ünnep liturgikus színe a lila, mely a bűnbánatot jelképezi. Kivételt képez a harmadik vasárnap, az örömvasárnap, amikor az Úr eljövételének közelségét ünnepeljük, e nap liturgikus színe a rózsaszín.

A hívő ember számára az adventi koszorú nem csupán dísz vagy szokás, hanem a karácsonyi ünnepre való lelki felkészülés tartozéka.

EVANGÉLIUM

Szent Lukács könyvéből

(Lk 20,27-38)

Egyik nap hitetlen zsidók jöttek Jézushoz. A hitetlen zsidókat úgy nevezték, hogy szadduceusok. A szadduceusok nem hitték el, hogy a halottak majd feltámadnak. A szadduceusok egy történetet mondtak Jézusnak. Így akarták bebizonyítani, hogy lehetetlen a feltámadás. Ez volt a történet: „Mózes azt parancsolta, ha egy nő férfi meghal, de nincs gyermeke, akkor a meghalt férfi testvére vegye feleségül az özvegyasszonyt. Volt hét fiú testvér. Az első fiú megnősült, de hamar meghalt, gyermek nem volt. A felesége újra férjhez ment, a férjének a testvére vette feleségül. A második férj is meghalt és gyermeke nem született. Az asszony harmadszor is férjhez ment. A férjének másik testvére vette feleségül. De a harmadik férje is meghalt. Az asszony összesen hétszer ment férjhez és mind a hét férje is meghalt, de gyermeke nem született. Azután meghalt az asszony is.

Az első fiú megnősült, de hamar meghalt, gyermek nem volt. A felesége újra férjhez ment, a férjének a testvére vette feleségül. A második férj is meghalt és gyermeke nem született. Az asszony harmadszor is férjhez ment. A férjének másik testvére vette feleségül. De a harmadik férje is meghalt. Az asszony összesen hétszer ment férjhez és mind a hét férje is meghalt, de gyermeke nem született. Azután meghalt az asszony is.

Jézus, mondd meg, hogy ez az asszony melyik férfinak a felesége lesz a feltámadás után? A földön hét férfinak volt a felesége.”

Jézus így felelt a szadduceusoknak: „Csak a földön van házasság. A mennyországban már nincs házasság. Az angyalok nem nőülnek és nem mennek férjhez. Az emberek is úgy fognak élni a mennyországban, mint az angyalok. A mennyországban már nem kell szaporodni az embereknek, mert a mennyországban már senki nem hal meg. Azért a mennyországban fölösleges lesz a házasság. Mózes is tanította nektek, hogy a halottak feltámadnak. Isten ad minden embernek örök életet.”

ERDŐDI FERENC ATYA LEVELE

Kedves Testvérek!

Ma rengeteget lehet hallani arról, hogy mi is a vallás, mi is a spiritualitás, mi is a misztikum. A történelemben mindig is nagyon nagy volt kísértés arra, hogy ezeket valamiféle önmegvalósítási útnak gondoljuk ahol mi leszünk jobbá, többé. De láthatjuk, hogy ez az út időben eltarthat sokáig, de szellemileg, lelkileg nem juthatunk el az igazi mélységekig. Mert ez az öntökéletesítési vágy egoista útja. Ebből egy erkölcsi, lelki szertorna lesz nem más. Fájdalmas és unalmas.

Az igazi vallásosság egyáltalán nem rólunk szól, hanem Róluk a szentekről, vagyis a Szentháromság

Személyeiről, a Mennyei Atya tervének kiemelt szereplőjéről, a Szűzanyáról, az angyalokról, a földön

valaha velünk együtt élt üdvözültek seregéről. Az igazi vallásban, spiritualításban és misztikában nem magunkat ünnepejük hanem Őket.

Sokszor az imáink azért olyan sikertelenek, mert elmondjuk ugyan őket, de a Mennyei Személyekkel nagyon vékony, nagyon gyenge kapcsolatban vagyunk. Ők valahol ott fent vannak, mi meg itt lent. Felküldjük imáinkat, mint egy léggömböt aztán lesz vele ami lesz. Ez olyan mint amikor elmondjuk kérésünket a hitvesünknek, de aztán egésznap nem foglalkoznánk a hitvesünkkel, esetleg csak annyit, hogy újra elmondjuk mit is szeretnénk és ne felejtse el. Sokszor maga a személy akitől kérünk teljesen ismeretlen maradhat számunkra. Ki az? Ő mit szeretne? Neki mi lenne jó? Ő mit akar tőlem? Bizony személyes, egyéni kutatásokat kellene végeznünk Isten, pontosabban a Szentháromság

tagjai felé. Akkor az Ő szándékaikban felfedeznénk a Szűzanyát, az angyalokat és a többi szentet mint személyeket. Tőlük kellene kiindulnia vallásosságunknak, nem a nekünk tetsző fájdalmasan magunkra hasonlító gondolatainkból, spirituális kedvenceinkből.

A Mindenszentek ünnepe „a győzedelmes egyház” ünnepe, de ez a földön élő „küzdő egyház” és a tisztító helyen lévő „szenvető egyház” ünnepe is.

Hiszen mindenkinek ez a győzedelmes egyház a reménye, jövője. A mennyország nem csupán egy hely, mert testben

támadunk fel, hanem sokkal inkább a Mennyei Személyek boldog szeretetközössége. Ebből következik, hogy földi létünkkel bizony erre a közösségre is fel kell

készülnünk. Úgy hogy ne annak ajtajában vegyünk tudomást a többiekről, hanem már itt éljünk köztük, és ők is itt éljenek köztünk.

Naponta érdeklődni kellene Jézus és az ő Szentháromságos élete, a Szűzanya, valamennyi szent és angyal élete akarata, ártatlansága és önzetlensége iránt. Hiszen ők változtatnak meg minket. Az imádsággal csak megnyitjuk előttük az ajtót, hogy megmútsék, vagy megmentse az életünket. A folyamatos imádsággal tulajdonképpen csak az történik hogy mi folyamatosan a mennyben vagyunk, a mennyei szentek meg folyamatosan itt vannak a földön a mi családjukban. Az ortodox egyházban minden családnak van házi szentje. Hiszik vagy nem kedves olvasók, Ők ott élnek egész nap velük. Ők itt élnek egész nap velünk.

Szeretettel és imádsággal, Ferenc atya

A MI ESEMÉNYEINK

Állandó diakónusok találkozója Leányfalun

Idén ősszel 21. alkalommal találkoztak a magyarországi állandó, nős diakónusok. Hazánkban jelenleg 125 felszentelt diakónus szolgál és 23-an készülnek erre a hivatásra. Mivel magam is jelölt vagyok, a képzés részeként feleségemmel együtt mi is részt vehettünk ezen a találkozón. Sajnos emiatt a siketek 9. őszi lelkipraktikumán nem tudtam elejétől ott lenni. Az előadók gondolataiból idézek:

Október 14-én Dr. Török Csaba teológus Ferenc pápa *Amoris laetitia* kezdetű szinódus utáni apostoli buzdítását ismertette és elemezte a bibliai távlatoktól a mindennapi gyakorlatig.

Mi a szinódus? – Mivel a világegyház olyan nagy, hogy egy személyben a pápa sem képes átlátni a folyamatokat, a püspöki testület időnként összeül (ez a szinódus), és ekkor tájékoztatják a szentatyát a világban zajló eseményekről. Vannak véleménykülönbségek az Egyházban, mi magunk is apostolok vagyunk, sokszor új utakat kell kitaposnunk. Elszoktunk az Egyházban sok mindentől. Tudni kell a vitákat is egészségesen rendezni, mert különben belehal az Egyház. Látni kell, hogy a tanítás és a valóság viszonya milyen? Az egyház nem gömb alakú, ahol mindenki egyelő távol van a középponttól, hanem poliéder, ahol minden egyes alkotórész különböző távolságra van Krisztustól. Nem lehet

mindenben uniformizálni (=egységet erőltetni) az Egyház sokszínű. A szeretet az elsődleges.

A teológus felhívta a figyelmet arra, hogy az erősz (=a szeretet legősibb típusára, a férfi-nő közötti szeretet-szerelemre vonatkozik) része az ember, a házasság, a család életének,

ugyanúgy, mint a gyermekáldás, a házépítés, a konfliktusok, a munka, a nélkülözés, a szenvedés és a küzdelem. Mert a házasság eszménye nem lehet az idilli szerelem, a megújulásra, fejlődésre, tökéletesedésre

mindig kész szeretetet kell az alapjává tenni.

A házasság = jövőben megkockáztatott szerelem. A szeretetben növekedni kell, melynek nincs határa. 3 kulcsszó: Légy szíves, köszönöm, bocsánat! A Társkereső oldalakon be lehet jelölni 10 pontban milyen legyen a szívünk választottja. Sokan

várják a tízből-tízest, vagyis a tökéletes társat és így elszalasztanak sok 8-as vagy 9-es lehetőséget. Tökéletesnek kell lennem? Nem lehet kérdés? Nincs probléma? Vagy tudunk beszélni róla? Mikor leszünk tökéletesek? Nem várhatom én sem el a másiktól, hogy tökéletes legyen. A szeretet mindent eltűr ...

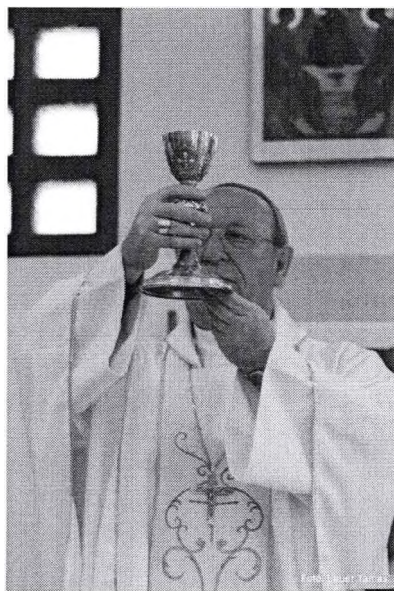
A szenvedélyekkel is meg kell tanulni élni, nevelni, integrálni (beépíteni) kell, nem kiirtani.

Október 15-én Dr. Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök tartott előadást és mutatott be ünnepi szentmisét. A főpásztor hangsúlyozta, a családok diakónusok nagy kegyelemben élnek, hiszen az egyházi rend és a házasság szentségét is magukénak tudhatják. Az isteni mértékre épülő család nem más, mint *ecclesiola*, kis egyház, amelynek alapja a házasság. Isten mértéke a mértéknélküliség. Az isteni matematikában az $1+1=1$

(férj+feleség), vagy $1+1+1=1$ (Szentháromság) Mária arra mond igent, hogy Istennek semmi sem lehetetlen. Csak hagynunk kell, hogy Isten „valósítson meg” bennünket. A fiatalok a nagy kérdések és a nagy válaszok ideje. A választásé, ami után a döntés következik. De a döntés után

Fotó: Lauer Tamás

Fotó: Lauer Tamás

már nem újabb választás, hanem a hűség a helyes út. Rávilágított arra, hogy ugyan mindig boldog házasság nincs, de a szándéknak állandónak kell lennie, hogy boldoggá tegyünk a másikat.

Püspök atya kifejtette, az irgalmasság minden ember, de különösen az embereket szolgáló emberek örök programjának kell lennie. Az irgalmasság mindent odaadás, kereszt: Jézus

Krisztus nem szenvedni szeretett, hanem minket szeretett. Az irgalmas szamaritánus történetében szereplők hozzáállásáról elmélkedve elmondta, a pap, a levita arra gondolt: mi lesz velem, ha megállok? A szamaritánus viszont így tette fel a kérdést magában: mi lesz velem, ha nem állok meg? Tegyük föl mi is gyakran ezt a kérdést: Mi lesz velem, ha nem állok meg?

Lauer Tamás

Siketek az Irgalmasság rendkívüli szentévében Őszi lelkiyakorlatunk Kismaroson

Az őszi lelkiyakorlatunk történetében az idén már kilencedik, egy összeszokott csapat (Lampert-Szebeli Erzsébet és Mikesey György) jóvoltából, amely Kismaroson, a Ciszterci Nővérek Boldogasszony Háza Monostorban történt 2016. október 14-15-16-án. Hallássérültek közül 18-an vettünk részt, de még egy ember csak vendégül jött vasárnap délelőtt.

Mikesey György vezette a lelkiyakorlatot, amely hét részből állt. Mindhárom napon csak az irgalmasságról tartott elmélkedést, szemléltetésben használt videót, internetet, illetve írás- (magyarázat, jelentés) -vetítést. Reggeli dicséretekben zsolozsmázhattunk tablet segítségével. Később

megtudtuk, hogy Lauer Tamás telepítette neki az ő tabletjére. Jó lenne, ha kialakítani tudjuk a közös zsolozsmázást, közös jelnyelv használatával!

Ferenc pápa az irgalmasság rendkívüli szentévével kapcsolatos gondolataival kezdődött a három nap. Aztán 2Sámuel 9, 1-13., a fogyatékos személyek irgalmasság rendkívüli szentévi vatikáni zárándoklatának mottójával Dávid király példájával bevezetett az irgalmasság egyházi és társadalmi modelljébe.

Majd sok szép bibliai történeten keresztül mutatta be Gyuri Isten irgalmasságát. Pl. a házasságtörő asszony története, akit meg akarták kövezni, de Jézus ötletes irgalmasságával megmentette az életét. A tékozló fiú történetében mind a két fiú és az apa viselkedését is bemutatta Gyuri. A tékozló fiú alázatos: mert bűnbánatot tartott és csak szolga akart lenni az atyai házban. Az apa irgalmából

azonban újra fiú lehetett. A testvére nem tudott irgalmas lenni vele, pedig őt illeti meg az igazságosság és jog alapján. Még sorolta az irgalmasság példáiból.

Sőt egy hagyományt is elmondta: Péter apostol menekült Rómából, amikor az úton Jézus jött vele szemben és kérdezte tőle Péter: Domine, quid vadis (= Hova mész, Uram?) Erre Jézus azt felelte, hogy

megyek, hogy keresztre feszítsenek helyetted. Erre Péter megértette, hogy neki nem szabad menekülni, hanem vállalni kell a szenvedést azokért,

akikért felelős. És azonnal visszament Rómába, ahol hamarosan vértanú halált halt.

Az irgalmasság (latinul: misericordia) Isten tulajdonságainak egyike. Olyan erkölcsi erény, mely „képesé tesz a segítségnyújtásra, amikor az igazságosság és a jog alapján nem várható el”. Az erkölcsileg erősebb, nagyobb lehajlása a gyengébbhez, készség a megbocsátásra. Azért ne felejtjük el, hogy az igazság is fontos. Erről több példát mutat be Gyuri. Többek közt pl. munkahelyen dolgozók igazság és jog szerint jutnak bérükhez, amik nyilván nem egyenlők, de alacsony bérral dolgozó takarítónőt is meg lehet/kell hívni egy-egy munkahelyi értekezletre, ünnepségre, hiszen ő is megbecsült tagja a munkahelyi közösségnek, egyenlően kell vele bánni.

Mai példák közül kettőt kiemelt: Szent Teréz anya példáját, ő, mint az irgalmasság anygala gyönyörű

verset írt: Az élet szép himnuszát. Sorról sorra érezni lehet az irgalmasság minden rezdülését. Illetve Szent Pio atya börtönben meglátogatta Mindszenty bíborost. Megtanultuk a bilokáció (= két helyen megjelent) jelentését.

Gyuri kiemelte, hogy fogyatékosként is tudunk segíteni a másikon. Ne mi várjuk el mindig, hogy rajtunk segítsenek, hogy a másik legyen velünk irgalmas, hanem merjünk kezdeményezni, lehajolni a másikhöz. Ehhez vette többek közt egy példát: Mózes az első, aki fogyatékosként (nehézajkú, beszéd fogyatékos) küldetést kap Istentől, hiszen mi csak eszközök vagyunk. Isten az, aki cselekszik általunk, állapotainkra való tekintet nélkül.

Az irgalmasság során nem a falnak magyarázunk, hanem konkrét tetteket kell végrehajtanunk. pl. a filmbeli lelkész Isten útmutatására elveszi azt a lányt, aki rosszhírű mulatókban tánccal kereste a pénzt és akibe szerelmes. „Akkor is szeretlek!”, mondta neki. Ez a szerelem adott a lánynak erőt, hogy bűnbánatot tartson és új életet kezdjen élni!

Gyuri ötletet adott, hogy mindennap diákokhoz hasonlóan „puskát” lehet hordani a magunkkal. Ez lenne a „puska”:

Az irgalmasság cselekedetei

Az irgalmasság testi cselekedetei:

1. az éhezőknek ételt adni,
2. a szomjazóknak italt adni,
3. a szegényeket ruházni,
4. az utasoknak szállást adni,
5. a betegeket és
6. a börtönben levőket látogatni,
7. a halottakat eltemetni.

Az irgalmasság lelki cselekedetei:

1. a bűnösöket meginteni,
2. a tudatlanokat tanítani,
3. a kételkedőknek jó tanácsot adni,
4. a szomorúakat vigasztalni,
5. a bántalmakat békével tűrni,
6. az ellenünk vétkezőknek megbocsátani,
7. az élőkért és holtakért imádkozni.

Végig vettük az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit, konkrét helyzeteket is bemutatva.

Hozzátette, hogy „Az Irgalom útján” c. könyvben sok jó példát találhatunk.

Összefoglalóként a lelkigyakorlat alatt megértettük, hogy az irgalmasság Isten útja, ő előttünk elsőként járt rajta, nekünk követnünk kell őt!. Elgondolkodtató, hogy számos bibliai példa áll előttünk, hogy siket identitásunkkal miképpen viszonyulunk az irgalmassághoz. Van olyan helyzet, amikor mi kiszolgáltatottak és gyengék vagyunk és megtapasztalhatunk irántunk való irgalmasságot. Ugyanakkor a siketségünk sem lehet kifogásunk, ha vannak olyanok, akik tőlünk gyengébbek és kiszolgáltatottabbak, azaz nekünk gyakorolni kell az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit. Ezért nagy felelősségünk van siket identitásunkkal együtt irgalmasság látható isteni alakját, Jézus Krisztust követve járni kell az irgalom útján.

A zsoltáros is sokszor könyörög Isten irgalmáért. (pl. Zsolt 6,5). Izajás próféta csecsemő és az édesanyja képével mutatja be Isten irgalmasságát. (Iz 49,15). Ezzel Gyuri rámutatott, hogy olasz siketek ilyen jelet használnak. Különbséget tett az irgalmasság és „irgalmaz” jelei közt. Többen hozzászóltak és tanúságot tettek (Rafás Lajos, Popovics Zoltán).

A lelkigyakorlatot Ferenc pápa irgalmasság imájával közösen lezártuk.

Végül egymás közt elbeszélgetve látható volt, hogy milyen érdekes, tartalmas volt a lelkigyakorlat. Szép környezetben és apácanővérek jótékony figyelme közepette testben és lélekben valósággal felüdültünk. Így mentünk le a pesti vasárnapi siketek igeliturgiájára. Örültünk egy siket asszony beszámolójának, hogy utolsó pillanatig bizonytalan volt eljönni, mert előtte két hétig nagy betegen feküdt, majd teljesen gyógyultan mehetett haza.

Amikor megköszöntük fáradhatatlan munkáját Gyurinak, ő mondta, hogy inkább adjunk hálát a Jó Istennek, mert ő is örül az együttlétünknek.

Így együtt mondtuk és mondjuk a hálát az Istennek, aki alkotta az eget és földet: Istennek legyen hála, egyedül övé a dicsőség! Amen!

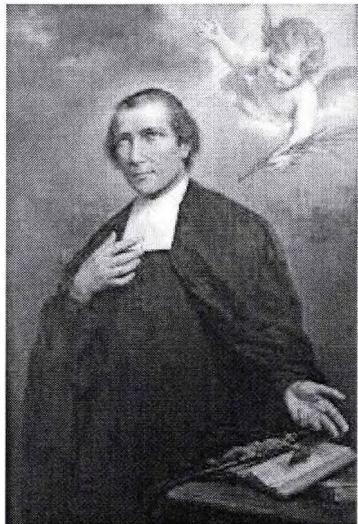

Popovics Zoltán

EGYHÁZI HÍREK

Egyházunk új szentjei

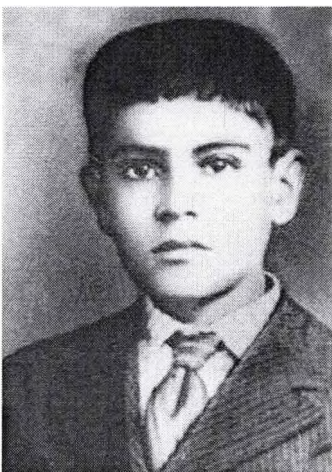
Ferenc pápa hét boldogot avatott szentté október 16-án, vasárnap délelőtt a Szent Péter téren. Összeállításunkban egyházunk új szentjeiről olvashatnak.

Salomon Leclercq (1745–1792) vértanú, világi nevén Nicolas a franciaországi Boulogne-sur-Merben született 1745. november 14-én. A szerzetesi életre szóló hívást meghallva belépett a Keresztény Iskolatestvérek kongregációjába, ahol 1772-ben tett örökfogadalmat. A

francia forradalom viharos és véres éve alatt az iskolatestvéreket elűzték rendházukból, Salomon egyedül maradt, hogy őrizze a házat. 1792. augusztus 15-én letartóztatták, bebörtönözték és nem sokkal később barbár módon megölték a kármelita kolostor udvarán, amely rettenetes vérengzések helyszíne lett azokban az években: százhatvanhat papot és szerzetest tartottak itt fogva, mert megtagadták, hogy hűségüket tegyenek a polgári alkotmányra. 1792. szeptember 2-án ítélethozatal nélkül lemészárolták őket és testüket a kútba vetették. XI. Pius 1926-ban avatta boldoggá a vértanúkat.

***

José Luis Sánchez del Río világi vértanú 1913-ban született a mexikói Michoacan államban. Az 1926-os véres keresztényüldözés áldozataként halt meg alig tizennégy évesen, ajkán Krisztus és Mária nevével: „Viva Cristo Rei!”, vagyis Éljen Krisztus Király! és

„Éljen a Guadalupei Szűzanya!”

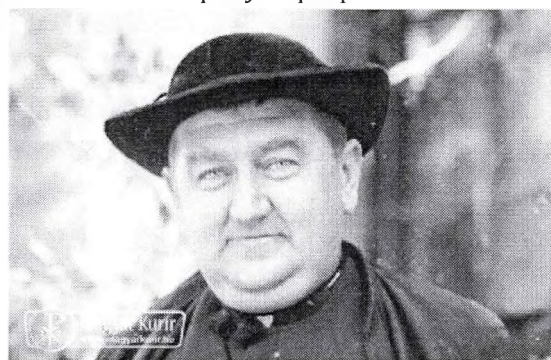
Az ún. Cristero-háború 1926-ban robbant ki Mexikóban, miután a szociáldemokrata

munkáspártból alakított antiklerikális kormány a totális hatalomra törekedvén az egész ország területén megtiltotta misék vagy bármiféle vallási ünnep nyilvános megtartását. Ez a mélyen hívő mexikóiakból mérhetetlen ellenszenvet váltott ki, kiváltképp azután, hogy számos papot kegyetlenül lemészároltak. José Luis Sánchez del Ríót szintén brutális kínzások után gyilkolták meg, amiért nem volt hajlandó megtagadni hitét. Az ifjú vértanút XVI. Benedek pápa avatta boldoggá 2005-ben.

***

Manuel González García spanyol püspök 1877.

február 25-én született Sevillában. 1901-ben szentelték pappá. Kis falvakban folytatta papi szolgálatát,

majd a huelvai Szent Péter-plébánia főpapja lett. 1910-ben megalapította a „Három Mária és Szent János tanítványai művét”, mely elsősorban Spanyolországban és Amerikában terjedt el. 1915-ben Malaga segédpüspökévé nevezték ki Andalúziába, ahol öt évvel később megyéspüspök lett. Megalapította a Názáreti Missziós Eucharisztikus Nővérek kongregációját. 1931-ben megkezdődtek a spanyol polgárháború első összecsapásai. Május 31-én néhány forradalmi csoport fölégette Malagában szinte az összes lakóházat, fölgyújtották a püspöki palotát is. A püspök bátran viselkedett, átadta magát a felkelőknek, akik aztán szabadon engedték. 1935-ben kinevezték Palencia püspökévé. Termékeny író volt, számos művet publikált, főként az eucharisztikus lelkeség és a kateketika témakörében. 1940. január 4-én halt meg Madridban. II. János Pál pápa avatta boldoggá 2001-ben.

***

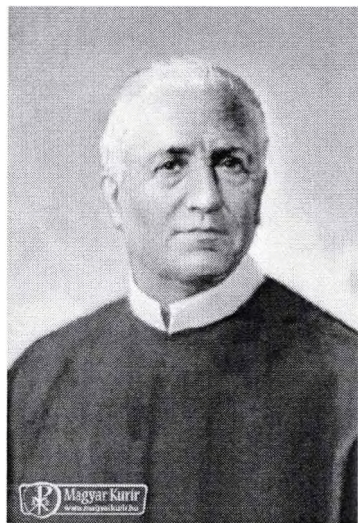
Lodovico Pavoni olasz pap 1784. szeptember 11-én született Bresciában. 1807-ben szentelték pappá. Azonnal kitűnt rendkívüli odaadásával a szegény vagy elhagyatott fiatalok iránt, akik számára intézetet alapított, mely később a Szeplőtelen Szűz Mária Fiai kongregációjává alakult. A siketnémák számára külön szekciót hozott létre az intézményen belül. Aktív kiadói és nyomdai tevékenységet is folytatott. 1849-ben a bresciai tíznapos népfelkelés

kitörésének másnapján Lodovico atya az esőben igyekezett fiatal védeniceit biztonságba helyezni a fosztogatások és az erőszak elől, amikor tüdőgyulladást kapott. Egy hét múlva, április 1-jén meghalt. II. János Pál pápa avatta boldoggá 2002-ben.

***

Alfonso Maria Fusco olasz egyházmegyes pap 1839. március 23-án született Angriban, Salerno közelében. Szorgos tanulmányok után 1863-ban szentelték pappá. Az angri társtemplom kanonokjaként nagy odaadással gyóntatott és hirdette Isten szavát. A szegény gyermekek oktatására otthonában iskolát nyitott. A szolidaritás és a szeretet mély indíttatásából 1866-ban kolerában szenvedőket ápol,

kockára téve saját életét. Néhány fiatal nő együttműködésével 1878-ban létrehozta a Keresztelő Szent Jánosról nevezett női szerzetesrendet, amely árva és rászoruló leánygyermekek nevelésével foglalkozott. Váratlanul hunyt el Angriban 1910. február 6-án. II. János Pál pápa avatta boldoggá 2001-ben.

***

José Gabriel del Rosario Brochero 1840-ben született az argentinai Córdoba mellett, a Sierras Chicas hegyláncolat tövében lévő Santa Rosa de Rio Primeróban. Huszonhat éves korában szentelték pappá. Kitűnt a betegek és haldoklók ápolásában, különösen az 1867-es pusztító kolerajárvány idején. Hozzájárult szülőföldje gazdasági és társadalmi fejlődéséhez templomok, kápolnák, iskolák, utak építésével. A nép „gaucho atyának”

nevezte, mivel öszvérháton bejárta egész egyházmegyéjét és mindenhová elvitte Isten szavát. Élete utolsó szakaszában leprás lett; elvesztette látását és hallását is. Utolsó szavai ezek voltak: „Most már teljesen készen állok az útra”. 1914-ben halt meg. Ferenc pápa avatta boldoggá 2013-ban.

Angelo Amato bíboros a Vatikán Rádióknak adott interjúban elmondta: José Gabriel Brochero boldoggá avatása rendkívül fontos esemény volt Argentína számára, mivel az egész nemzet jötevőjeként és a társadalmi és vallási fejlődés előmozdítójaként ismeri és becsüli őt. A boldoggá avatásra vonatkozó apostoli levélben Ferenc pápa a következőképpen jellemezte „Brochero atyát”:

„egyházmegyes pap, Krisztus szíve szerinti lelkipásztor, az evangélium hűséges szolgája, Krisztus szegények iránti szeretetének tanúja”. Ezek az alapvető vonásai ennek a keresztény hősnak, aki két kézzel hintette el a jó magvait hazája földjében.

Életszentségét mindenki elismerte még földi élete során. Olyan pap volt, aki maradéktalanul hívei megszentelését szolgálta életével, különös tekintettel a szűkséget szenvedőkre. Bár a cordobai egyetemen filozófiai tanári képesítést szerzett, nyelvezete egyszerű volt, a helyi kifejezéseket használta, hogy mindenki jól megértse mondanivalóját. Szentbeszédei meghatották, megtérítették még a legmegrögzöttebb bűnösök szívét is.

Brochero atyát mélyen áthatotta Loyolai Szent Ignác spiritualitása. Krisztus zászlaja alatt Isten Országának hírnöke volt. Evangelizálását a Lelkigyakorlatok stílusa jellemezte: fürdő a lélek, iskola az erények és halál a bűnök számára. Boldog Brochero atya életszentsége, a szegények közötti apostolkodása mindenekelőtt azt tanítja, hogy az életszentség minden megkeresztelt feladata. Brochero atya paptestvérei figyelmébe a következő három elkötelezettséget ajánlja: tartsanak ki a szent tanítás szolgálatában, nagylelkűen hirdetve Isten szavát; soha ne fáradjanak bele az irgalmasságba, az imába, a szertartások bemutatásába, a szentségimádásba és a megbocsátásba; örömmel gyakorolják a papi hivatást: az örömben virágozik ki a szolgáló szeretet és az életszentség – fejtette ki

Angelo Amato bíboros, a Szentek Ügyeinek Kongregációja prefektusa.

***

Szenháromságról nevezett Erzsébet Élisabeth Catez néven született Franciaországban, a Bourges melletti Avor katonai táborban 1880. július 18-án. Apja katonatiszt volt. A kislány erős, heves természetű volt, ugyanakkor vonzotta minden, ami magasztos, jó és szép, és nyitott volt Jézus felé. Később Őérte akarta – szeretetből – legyőzni

„szörnyű természet”-ét. Tizenhárom évesen zongorajátékával első díjat nyert, törekvése mégis másra irányult: Jézust akarta „örülten” szeretni, és Neki szentelni az életét. Serdülőkorában ezért szüzességi magánfogadalmat tett. Részt vett a plébániai közösség életében, a gyermekek hitoktatásában,

betegket látogatott, és minden tevékenysége szívében az imádság állt. És mindeközben egyre erősebben érezte magában a kármelita hivatást, hogy szüntelenül imádkozzék és hogy közel kerülhessen Isten emberségének misztériumához.

Miután sikerült édesanyja ellenkezését leküzdenie, huszonegy éves korában, 1901-ben belépett a dijoni Kármelbe, ahol két év múlva örökfogadalmat tett és fölvette a Szenháromságról nevezett Erzsébet nevet. A mindennapi dolgok közepette és a közösségi életben szeretetért szeretet akart adni viszonzásul. Leveleiben megosztotta barátaival, főként hétköznapi, „laikus” emberekkel legcsodálatosabb felismeréseit, azt, hogy minden (meg)hívás, minden szeretet, minden a Jelenlét által belakott, minden az Istennel – az Atyával, Fiúval, Szentlélekkel – való egyesülésre, communióra hív. 1904-ben írta híressé vált „Istenem, imádott Szenháromság...” kezdetű imáját, melyben egészen átadta önmagát.

Kevéssel ezután az akkor még gyógyíthatatlan Addison-kórt diagnosztizálták nála. A betegséget az Úr akarataként elfogadta. Testi szenvedéseire lelkiek is társultak, ürességet érzett és azt, hogy Isten magára hagyta őt. Ezeket az érzéseket azonban a hitben és a szeretetben leküzdötte, rendkívüli odaadással szemlélve a Szenháromság beköltözését lelkébe hosszú, kilenc hónapnyi agónia után ismerte meg, mit is jelent ez a teljes önátadás. És a nagy szenvedések közepette is kifejezte örömét azért, hogy képes szeretni és felajánlani magát. 1906. november 9-én halt meg,

mindössze huszonhat évesen. Utolsó szavai ezek voltak: „Megyek a fénybe, a szeretetbe, az életbe...” II. János Pál pápa avatta boldoggá 1984-ben.

Villám csapott a Szent Péter-bazilikába Rózsafüzér Királynője ünnepén

Hatalmas villám csapott a Szent Péter-bazilika kupolájába október 7-én reggel, Rózsafüzér Királynője, más néven Olvasós Boldogasszony napján. Az ünnep eredetileg nem csupán a Mária-ájtatossághoz kapcsolódik, hanem egy történelmi eseménynek, a lepantói csatának állít emléket.

A villám körülbelül 9 óra 20 perckor csapott a bazilikába, amikor heves vihar haladt át Róma fölött. A vatikáni csendőrség megerősítette a hírt. Kárt nem jelentettek.

Néhányan, akik a Vatikán közelében tartózkodtak, érezték a villámcsapás erejét. „Minden megrázkódott. Éreztem a tudómban. Olyan volt, mintha egy pillanatra kiszorították volna a levegőt” – mesélte egy kávézó tulajdonosa.

Ez a szinte derült égből jött villámcsapás felidézte 2013. február 11-ét, amikor – szintén egy Mária-ünnepen, a Lourdes-i Szűzanya napján – ugyancsak váratlanul villám ütött a Szent Péter-bazilikába, néhány órával azután, hogy XVI. Benedek bejelentette, lemond a pápaságról.

Az aradi vértanúkra emlékeztek Bécsben

Október 6-án este a bécsi Pázmáneum kápolnájában szentmisével, imával, verses összeállítással és a feltámadást jelképező húsvéti gyertya meggyújtásával emlékeztek az 1848–49-es

szabadságharc leverése után Aradon kivégzett magyar tábornokokra – tájékoztatott Varga Gabriella.

A szentmisét az intézet rektora, Varga János és Vencser László, az ausztriai idegen nyelvű lelkészségek országos igazgatója mutatták be.

Az aradi vértanúkban is lehetett bizonytalanság, félelem, egészen biztosan imádkoztak a hűségért, azért, hogy állhatatosak tudjanak maradni, hogy Istennek tetsző módon tudjanak élni, szolgálni, s ha kell, meghalni. Tőlük igazán nagy dolgot kért a Jóisten: az életáldozatot. Fennmaradt imáik, utolsó gondolataik nagy-nagy lelki erővel, Istenbe vetett bizalomról tanúskodnak. Ez nekünk is torokszorító élmény és tanulság kell hogy legyen – fogalmazott szentbeszédében Varga János rektor.

Ezután Reményik Sándor Október 6 című versének részletével fejezte ki a reményt, hogy a szabadság eszménye továbbél és a nemzetünk Golgotáján mártírhalált halt hősök véréből új élet sarjad. Majd hozzátette: szükséges, hogy ez a parázs ne csak a nemzeti igazságérzet, a politikai fejtegetés izzó parazsa legyen, hanem az istenfélelemé is.

A megemlékezésen elhangzott Falu Tamás Út vége című verse, egy részlet a Nemzeti dalból, valamint Madách Imre Az aradi sírra című költeménye is.

Végül a feltámadást jelképező húsvéti gyertya lángjánál imádkozott népünkért Varga János atya.

Megáldották az állatokat a győri állatkertben

Győri Imre kanonok, győr-gyárvárosi plébános a Szent Ferenc napja utáni vasárnap, október 8-án megáldotta az állatokat a győri Xantus János Állatkertben.

Az állatok világnapját 1931 óta ünnepeljük Assisi Szent Ferencnek, az állatok és a természet védőszentjének emléknapján. Ebből az alkalomból a látogatók elvihették az állatkertbe a háziállataikat, hogy azok is részesülhessenek az áldásban, az intézmény állatállománya mellett.

ÜNNEP

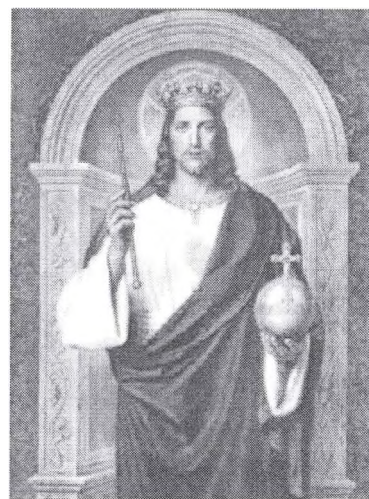
Krisztus Király ünnepe

Az egyházi év utolsó vasárnapja.

Krisztus királyi méltóságának a 20. századig nem volt külön ünnepe. XIII. Leó pápa az 1900-as jubileumi év alkalmából a 20. század királyának hirdette ki a Megváltót, ezzel előkészítette az ünnepet. Akkor világszerte mindenütt a legmagasabb hegyek ormán, ill. magaslatokon keresztek és Krisztus-szobrokat állítottak föl a Megváltó emlékezetére, közöttük a híres Béke-Krisztus-szobrot az Andok egyik legmagasabb csúcsán.

Az I. Világháború után XI. Pius pápa a niceai zsinat 1600. évfordulóján, 1925-ben szentévet hirdetett, melynek mottója: „Krisztus békéje uralkodjék Krisztus országában!” A szentév végén, december 11-én rendelte el a pápa a Quas primas enciklikával Krisztus Király ünnepe.

Krisztus királyi méltóságának ünneplésével a népek, családok, személyek békéjének urát állította a hívek közé, hangsúlyozva, hogy Krisztus a megtestesüléssel és a megváltó halállal szerezte királyságát a világ üdvösségére.

SZENT ÉLETE

Szent I. Kelemen pápa

Szent Kelemen pápa Szent Péter harmadik utóda volt. Ismerte még az apostol-fejedelmeket, sőt, Szent Pál őt is köszöntötte a filippiekhez írt levelében. Pápasága alatt a korintusi egyházban zavargások támadtak, ezért a béke és egyetértés érdekében dogmatörténetileg nagyon fontos levelet írt. Chersonesosba száműzték és ott is halt meg 101-ben. Holttestét Szent Cirill és Metód vitték vissza Rómába.

TÖRTÉNET

Évközi 32. vasárnapra

Az átültetett virágok

Ákos nagyon szerette a növényeket, érdekelték. Amikor a nagymamájához utazott egy Pest környéki faluba, szerette elnézni János bácsit, a nagymama kis kertjének szomszédságában dolgozgató kertészt. Sokat tanult tőle. A beszélgetések folyamán kifaggatta a növények gondozásának titkairól.

Ákos fellelkesedett a látottakon, és amikor hazautazott, otthon, a városi lakás erkélyén ő is nevelt a piacon vett palántákból cserépben növényeket. Gondosan ápolta őket, de ősszel, a szobába kerülve, csak satnyultak. Már elég szomorúan néztek ki, amikor a nagymamához utazva elvitte a három szép cserép növényt „gyógyulni” János kertész bácsihoz.

- Ezekből már aligha lesz valami – mondta a kertész -, de azért megpróbálom. Valahogy áttelelnék nálam, aztán tavasszal átültetem.

Így is lett. Amikor tavasszal Ákos meglátogatta a nagymamát és átment János bácsihoz, nekiláttak.

- Az első, amit tehetünk – szólta a kertész -, hogy átültetjük virágaidat. Nézd, milyen kicsi és szűkös már ezeknek a régi cserép! Itt vannak ezek a nagyobb cserepek, ezekben tágasabb a hely, messzebbre tudják majd nyújtani növényeid gyökereiket.

A másik: új föld kell nekik. A virágokat kivesszük a silány, kavicsos, értéktelen földből, és a nagy cserepeket megtöltjük tápláló,

humuszos, kicsit megtrágyázott földdel. Ebből táplálkozva megmutatkozik majd virágaid szépsége.

Ákos ijedten nézte, amint János bácsi ügyes mozdulattal gyökerestől kiemelte a szűkös cserepekből a növényeket. Meg is jegyezte:

- Szegény virágok! Milyen rossz lehet nekik az a néhány pillanat, amikor a virág érzi kiszakadását a régi földből, de nem érez még új földet a lábai – akarom mondani -, a gyökerei alatt!

- Nem hiszem, hogy a virág valamit is érez – mondta János bácsi -, kissé megsínyli az átültetést, talán elszakad egy-két hajszálgyökere, esetleg lehullik egy-két levele, de majd nő helyette neki új ebben az igazi, jó virágföldben.

Így is lett. Ákos hazatért, és vitte magával átültetett virágait. Azok egész nyáron szépen fejlődtek a napos erkélyen.

Amikor ősszel újból meglátogatta Ákos nagymamáját, átment a kertész bácsihoz. Boldogan mesélte el, mennyire életre keltek, kitereltyesedtek a jó földre átültetett virágok a nagy cserepekben. Hozzátette:

- Hát ez valóságos újjászületés! Milyen ügyes János bácsi! Köszönöm szépen! Majd meghálálom azzal, hogy amikor csak kijövünk ide nagymamához, segíték a kertészkedésben.

Az olvasmányban szereplő Makkabeus vértanúk izzó hitű, imponáló emberek. Hiszik, hogy Isten meg tudja tenni a csodát: ami tönkrement, újra ép legyen, aki meghalt, újra feltámadjon. Jézus feltámadása óta tudjuk, hogy Isten hatalma újjáteremt minket is feltámadáskor. A földi életnél külön életet kapunk. A feltámadás érdekében azonban el kell szenvednünk az „átültetést”, a halált.

(Nagy Zoltán: Isten gazdagon)